

Časopis OŠ Lovrenc na Pohorju

Z
V
I
T
E
N
O
V
I
C
E

Zdrav duh v
zdravem telesu

Letnik VIII

II. št.

POZDRAVLJENI, DRAGE BRALKE IN BRALCI, KI ŽIVITE Z ZDRAVIM DUHOM V ZDRAVEM TELESU!

Še drugič to leto sem z vami, dragi ljubitelji Zvitih novic. Dobro se me oglejte, moji mladi bralci. Kakšna sem vam zdim? A se vam ne zdim v formi, polna energije, elana in zdravja? Se vam ne zdim kul in fit? Že od začetka šolskega leta, ki se počasi že izteka, namreč zeloooooo skrbim za svoje zdravje, saj nočem biti v sramoto naši šoli, ki se je vključila v projekt Comenius.

Projekt poteka pod geslom Zdrav duh v zdravem telesu in poudarja zdravo prehrano, gibanje, zdrav življenjski slog ... In tako že od septembra ne poležavam več v svojem brlogu in se ne bašem s sladkarijami, kar sem tako rada počela v preteklih letih. Tudi pred računalnikom in pred televizijo ne preživim več večino prostega časa.

Ne, s tem sem odločno presekala, zdaj živim v duhu Mens sana in corpore sano. Vsak dan telovadim, tečem, se vozim s kolesom, jem na kupe zelenjave in sadja, pijem svežo vodo in vsak večer se podam na sprehod v gozd, kjer poslušam simfonični orkester lovrenških ptic. Družim se s prijateljicami, lisicami iz sosednjih hribov, z njimi se veliko pogovarjam, skupaj se smejemo in počnemo vse mogoče norčije. Ja, saj še gledam televizijo in igram računalniške igrice, vendar v mejah normale – ne več kot uro na dan. Zaradi zdravega življenja se počutim tako dobro in zadovoljno, k temu pa je pripomogel projekt, o katerem piše pričujoča številka Zvitih novic.

Živite zdravo in gibanje naj vam bo v zabavo!

Narisala me je Nika Haložan iz 9. a.

Vaša Zvitorepka

3

TAJDIN UVODNIK

Comenius. Kaj oziroma kdo je Comenius?

Odgovorimo najprej na vprašanje, kdo je Comenius. Jan Amos Komensky je bil češki učitelj, pedagog, pisatelj, filozof in teolog. Rodil se je 28. marec 1592 v neznanem kraju na Češkem, še danes se tri češka mesta kregajo, saj vsa želijo veljati za njegov rojstni kraj. Umrli pa je 15.

november 1670 v Amsterdam na Nizozemskem. Velja za utemeljitelja moderne pedagogike in tistega, ki je v vzgojo in izobraževanje vpeljal veliko sprememb in reform, marsikatera veljajo še danes, npr. vzgoja vsesplošnega izobraževanja, zahteve po šolskem letu, šolskem tednu, učni uri, letnih počitnicah, telesnih vajah ... Komensky se je sam podpisoval s polatinjeno oblika imena Comenius.

Sedaj pa lahko odgovorimo tudi na drugo vprašanje, kaj je Comenius? Comenius je ime mednarodnega projekta, v katerega smo to šolsko leto in tudi naslednje leto vključeni tudi

mi. Skupaj z Nemčijo, Španijo, Ciprom, Norveško, Finsko in Islandijo se bomo dve leti ukvarjali s temami zdravega življenja pod geslom ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU.

„Zdrav duh v zdravem telesu“ je medpredmetni projekt, zasnovan na pomenu športa in gibanja, počitka in zdrave prehrane. Otroci se bomo učili o tem, kako pomembno vlogo ima uravnotežen in zdrav način življenja pri učnih dosežkih, spoznavali šole in države drug drugega in kako lahko naše okolje in podnebne razmere vplivajo na zdravje. Izhajali bomo iz različnih zornih kotov: kaj jemo, kje živimo, kako razgibavamo naše telo, koliko ur spimo in koliko ur smo preživeli pred računalnikom ali kako se sproščamo.

Torej, dragi bralci Zvitih novic, takšen je nasvet glavne urednice našega časopisa: »Veliko se gibljite, ne lenuharite pred računalniki in televizijo, ampak ta čas raje porabite za druženje s prijatelji. Jejite zdravo in telo vam bo zelo hvaležno, pijte vodo in pustite mehurčke ob strani. Spite dovolj, to pomeni ne preveč in ne premalo, da ne boste leni in tečni zaradi pomanjkanja spanja ali prekomernega poležavanja.«

Zdrav duh v zdravem telesu vam želi glavna urednica Zvitih novic

Tajda Mislovič.

4

RAZGIBANO IN PESTRO DELO V PROJEKTU COMENIUS

Koordinatorica projekta Comenius na naši šoli je učiteljica Nataša Kušar, ki nas poučuje angleščino in nemščino. Glede na to, da sva hoteli izvedeti nekaj več o projektu, sva jo prosili za intervju, v katerega je prijazno privolila.

Ali radi obiskujete druge države?

Seveda. Še poseben čar je v potovanju v dežele, kjer spoznaš drugačno kulturo, ljudi in se včasih čудиš ali pa si fasciniran nad njihovim načinom življenja.

Ali vas delo pri Comeniusu veseli?

Ja, je razgibano in pestro. Predstavlja tudi velik izziv, saj prvič sodelujem v mednarodnem projektu, kjer je vključenih več držav.

Kakšno je delo pri Comeniusu? Ga je veliko?

Delo je kar raznoliko. Pomembno je predvsem zaradi izmenjave informacij, poročanju o podatkih in opravljenih aktivnostih na šoli in med sodelujočimi tujimi učitelji.

Kaj sploh pomeni projekt Comenius?

Je mednarodni projekt, ki predstavlja šolska partnerstva evropskih držav in je financiran iz evropskih socialnih skladov in z ministrstva. Ime našega projekta je Mens sana in corpore sano – Zdrav duh v zdravem telesu, saj se bomo v teh dveh letih trajanja projekta osredotočili na šport, gibanje, prehrano, skratka na zdrav način življenja.

Katere države so se vključile vanj?

Vključenih nas je sedem držav. Prvotno smo bile Norveška, Španija, Finska, Ciper, Nemčija in Slovenija. V mesecu novembru se nam je naknadno pridružila še Islandija.

Ste se sami odločili za ta projekt?

Na šoli smo se več let prizadevali za takšen mednarodni projekt, vendar ni lahko dobiti odobritve od nacionalne agencije. Letos nam je končno uspelo in se tako kot anglistka najlažje sporazumevam in dopisujem s tujimi učitelji.

Kako se sporazumevate s predstavniki ostalih držav?

Naš skupni jezik je angleščina. S koordinatorjem in z ostalimi predstavniki Nemčije pa se lahko sporazumevam tudi v nemškem jeziku.

Kako v projektu sodelujemo učenci naše šole?

V tem letu izvajate naloge in aktivnosti, ki si jih zadamo učitelji vseh držav na sestankih in beležite rezultate, kot je denimo beleženje prehojenih kilometrov za »Pot okoli sveta«. V naslednjem šolskem letu boste še aktivneje sodelovali in si dopisovali z učenci ostalih držav.

Kaj so slabosti in kaj dobre lastnosti tega projekta?

Slabost vidim v tem, da učenci niste vključeni v obiskovanje drugih držav, saj je projekt že v osnovi tako zastavljen. Kljub temu pa lahko spoznate in dobite vpogled v različne kulture, način življenja in poučevanja v tujih deželah preko gostujočih učiteljev in nazorne predstavitve učiteljev, ki smo na tujih šolah gostovali.

Kako so vas v drugih deželah sprejeli? Kaj vse ste tam počeli?

Do sedaj sem bila z učiteljico Ireno Črešnar in učiteljem Goranom Poglajenom na Norveškem, kjer so se zelo izkazali v gostoljubnosti in prijaznosti. Poleg ogleda šole, sestankov in ostalih aktivnosti na

njihovi šoli, so nas popeljali na CŠOD, kjer smo se ob sproščenem druženju naužili še zimskih športnih radosti.

*Breda Dolinšek
in Maša Petrič,
8. a*

COMENIUS

Letos je bila naša šola prvič izbrana za sodelovanje v projektu COMENIUS. V tem projektu med seboj sodelujejo izbrane šole iz določenih držav. Letos smo imeli možnost sodelovati s Finci, Norvežani, Španci, Ciprčani in Nemci. Lani novembra so k nam na obisk prišli učitelji teh držav. Učenci smo se neizmerno veselili tega dogodka, saj zelo radi spoznavamo nove ljudi. Za njih smo pripravili kratek program, kjer smo na kratko povedali

nekaj o vsaki državi, nato pa še zaigrali v angleščino prevedenega Povodnega moža. Program je seveda potekal v angleščini. Učitelji iz »prijateljskih«
držav so bili zelo zanimivi, lahko smo se celo slikali z njimi. Kolikor so povedali, je tudi njim bilo zelo všeč. Pred kratkim so pa naši učitelji odšli na izmenjavo. Odšli so na Norveško nato pa v Španijo. Tudi mi učenci smo si in si še želimo potovati v druge države, pa se na žalost naša želja ne more uresničiti. Kljub temu da smo imeli malo povešene nosove, ko smo izvedeli, da naši učitelji gredo na luštno, mi pa ne, smo bili zelo veseli, ko so prišli nazaj, saj smo jih zelo pogrešali. Skupaj smo si ogledali slike, mi z odprtimi usti, učitelji pa z lepimi spomini. Začela se je tudi akcija, v kateri sodelujemo učenci med seboj. Razdeljeni smo v skupine in tako med seboj tekmujemo, kdo ima več telesnih aktivnosti. Moto letošnjega Comeniusa je namreč Zdrav duh v zdravem telesu. Tako smo vsaj malo povezani z učenci po Evropi. V sklopu Comeniusa smo se učenci tudi ogromno naučili. Zelo nam je bilo všeč spoznavanje drugih kultur in njihovih šeg. Zelo radi imamo zanimive dneve v šoli, zato je ta izmenjava bila za nas zelo lepa izkušnja. Najboljše je bilo seveda takrat, ko so naši učitelji odšli na izmenjavo, saj takrat nismo imeli ur pouka, katerih učitelji so bili na izmenjavi. Seveda pa smo se v vlogi gostiteljev tudi počutili odlično. Še naprej si želimo takšnih zanimivih dogodkov in sodelovanja v projektu Comenius.

6

Maja Pisnik in Gaja Novak, 9. a

POZDRAVLJENI, PRIJATELJI IZ PROJEKTA COMENIUS!

CIPER

Otoška država Ciper je največji otok v vzhodnem Sredozemskem morju. Leži južno od Turčije. Ciper je priporočen kraj za preživljanje počitnic. Za vse, ki se boste odpravili na plažo, so novice dobre: 92 % kopalnih voda ter 90 % rek in jezer ustreza minimalnim standardom čistoče za kopalne vode. Na Cipru imajo kar dva uradna jezika, ki se ju tujci zelo težko naučijo. Ciper je namreč razdeljen na turški in grški del, naši prijatelji so prišli iz grškega dela. Glavno mesto Cipra, zelo zaželeno mesto za turiste, je Nikozija. Predsednikovo ime je Dimitris Christofias, Ciper pa je vstopil v Evropsko unijo 1. maja 2004.

PRIPOROČAMO:

- za samske ženske, moški zglejajo fantastično;
- za izbirčne ljudi, hoteli s petimi zvezdicami;
- za kolesarje, dolge in dobre kolesarske poti;
- za zgodovinarje, arheološke najdbe in dolga ter zanimiva zgodovina (ki je žal nisva prebrali);
- za tujce so na Cipru dobre jezikovne šole;
- za ljubitelje sončenja, močno sonce.

Sara Petrič in Sara Steinbacher, 6. a

7

ŠPANIJA

Ko nam je učiteljica povedala, da v Lovrenc pridejo učitelji iz Španije in drugih držav v programu Comenius, smo bili vsi v razredu zelo veseli. Učiteljica nas je vprašala, ali bi kdo predstavljal Španijo. Jaz in nekaj drugih sošolcev smo se odločili predstavljati Španijo. Odločili smo se za ples Makarena. Vadili smo pred poukom in po njem.

Izdelali smo plakat, na katerega smo prilepili vse znamenitosti Španije: Madrid - glavno mesto Španije, znane pevce, najvišjo goro, špansko zastavo ... Od doma smo fantje prinesli sončna očala, punce pa obleke, pahljače, učiteljica Irena nam je posodila celo kastanjete in špansko zastavo. Na dan, ko so prišli učitelji iz drugih držav, so Patrik, Neža in Gorazd pospremili učitelje v telovadnico. Tam je bila prireditev in vsi smo se zelo zabavali. Med rekreativnimi odmori smo se z učitelji zabavali, slikali, pogovarjali v angleščini ... Zadnji dan projekta Comenius so učitelji predstavili svoje šole. Španske učiteljice žal niso mogle priti zaradi drugih obveznosti. Drugi učitelji so predstavili svoje šole preko powerpointove prezentacije in raznih filmčkov. Ob slovesu smo si z učitelji izmenjali elektronske naslove, telefonske številke in avtograme. Vsi smo se zabavali in upam, da je

bilo učiteljem pri nas vseč.
Nekaj o Španiji

Španija je država z 47 milijoni prebivalcev. Glavno mesto je Madrid. Španija ima kralja Juana Carlosa I. (pravijo, da ne več dolgo). Znana je po najboljših nogometnih klubih, kot so Real Madrid, Barcelona, Atletico Madrid, Valencia ...

Jeremija Bernhard, 6. b

NEMČIJA

Na kaj najprej pomisliš, ko slišiš besedo Nemčija? Na pivo, Oktoberfest, Legoland, lepe fante, na dobre avte, nemškega ovčarja, Berlin, berlinski zid, Severno morje, Beethovna ... Nemci so znani po pivu, ki ga v potokih točijo na Oktoberfestu in zaradi tega so pogosto v rožicah. Znane so tudi natakalice, ki v

rokah držijo kar 5 "kriglov".

Legoland so sanje vsakogar, ki obožuje lego kocke. Namesto, da vsak dan hodimo v šolo, bi raje živeli v Legolandu. Fantje bi se bojevali z lego junaki, punce bi odšle v lego frizerski salon.

Na kaj pomisliš, ko slišiš besedo lepi Nemec? Visok 190 cm, modre oči, svetli lasje, "sixpeck", prelep nasmeh in ti poje: du, du, du, du, du, du, du, du, du, meine Blume ...

Ko pomisliš na najboljše avte, kot so Audi, BMW, Porsche, Mercedes-Benz, veš, da prihajajo iz Nemčije. Se spomnite takega lepega, mehkega, kosmatega, ups, ni bil Nemec, ampak Avstrijec, ampak vseeno je bil nemški ovčar. Poznate ga kot komisarja Rexa.

Berlin, Berlin, kako si fin,

takoj ko zaspim, sanjam o Berlinu

in kako se imamo tam na zaključni ekskurziji fino.

Učiteljica Monika, lahko gremo na zaključno ekskurzijo v Berlin? Prosim!!! ♥

Radost, od Boga nam dana,
hčerka ti Elizijaska,
v tempelj, kjer si nam prižgana,
stopamo, božanstvena!
Združil čar nam tvoj bogat je,
kar razbil je kruti čas;
vsi ljudje ljudem so bratje,
če jim ti zvedriš obraz.

8

To je besedilo evropske himne, ki jo je napisal nemški skladatelj Beethoven.

Nina Bezjak in Sergeja Kotnik, 7. a

FINSKA

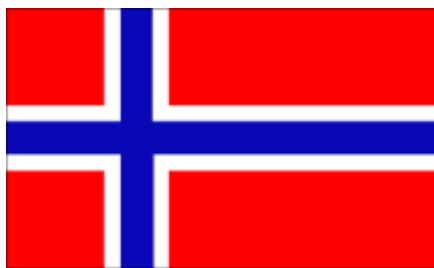
Finska je dežela gozdov in jezer, ki slovi po neokrnjeni naravi. Na skrajnem severu sonce poleti kakih deset tednov sploh ne zaide – to je čas polnočnega sonca, pozimi pa se v teh krajih sonce približno osem tednov sploh ne dvigne nad obzorje. Znani Finci so tudi nekateri uveljavljeni športniki, kot sta voznika formule ena Mika Häkkinen in Kimi Räikkönen. Za tradicionalno finsko kuhinjo

so značilne ribe (zlasti losos in ikre) ter meso severnega jelena, posebne finske jedi pa so na primer karjalanpiirakka (pecivo iz riža ali krompirja) in kalakukko (v hlebcu pečena riba s svinjsko maščobo).

Tam na severu ležiš,
malo mrzla se nam zdiš.
Polna lepih si jezer
in kar obsežnih mer.
Vsi na Finsko si želimo,
saj darila tam dobimo,
ki nam jih Božiček da,
vsak ve, da na Finskem je doma.
Osmi A.

NORVEŠKA

Norveška leži na Skandinavskem polotoku in je bila že v preteklosti močno poseljena. Trenutno je ena izmed najbogatejših držav v Evropi. Norveška je na splošno zelo gorata in gosto porasla z gozdovi, travniki ... Na severu Norveške lahko vidimo severni sij. Za Norveško so značilne majhne živobarvne hišice, ki imajo kulturni pomen. Značilna so tudi prostrana nižavja, fjordi in fjeli. To je ena izmed najbolj goratih držav na svetu. Norveška izvozi največ rib, med temi največ polenovk. V zgodovini so bili Norvežani znani predvsem pod imenom VIKINGI, kot Vikingi so verovali v več bogov, kot so Thor, Freya ... Znano je, da so jih pokopavali v njihovih ladjah. Kot eno izmed mnogih ljudstev so tudi oni verjeli v zmaje. V Oslu imajo muzej, ki je posvečen vikinškim ladjam. Vikingi so zelo dobro poznali morja, kar je sad mnogih izkušenj. Odkrili so mnogo celin in otokov, prvi so odkrili Ameriko, Grenlandijo, Islandijo. Junaštva Vikingov so navdih mnogih balad, sonetov, slik, zgodb, filmov ...

Državljanji Norveške se imenujejo Norvežani. Zastava je rdeča z belo-modrima črtama, ki se pravokotno sekata v zgornjem levem kotu zastave. Na grbu je narisan poenostavljen lev s krono na glavi. Državno geslo je »Vse za Norveško«. Imajo pa tudi prisego »Združeni in zvesti, dokler se ne zrušijo dovrske gore«. Glavno mesto je Oslo. Njihova valuta je norveška krona. Govorijo norveščino in na nekaterih območjih samijsčino. Država ima kraljevo družino in kraljevo palačo v Oslu.

Ana Steinbacher, 8. b

SLOVENIJA – MOJA DEŽELA!**TOP 10 DESTINACIJ, KI BI JIH V SLOVENIJI POKAZALI TUJCEM**

Slovenci smo zelo ponosni na svojo majhno in prečudovito državico. Znani smo po tem, da ležimo na sončni strani Alp. To pomeni, da Avstrijci zmrzujejo v svojih ledenih dolinah, mi pa se sončimo na zelenih livadah. Ali veste, kako je nastala Slovenija? Bog je razdelil Zemljo na več delov, en kos, najlepši, pa je obdržal zase. Kasneje je ugotovil, da je Slovincem pozabil dati svojo deželo, zato mu ni preostalo drugega, kot da svoj del podari nam.

Dolgo sva se pogovarjali in razglabljali, kam bi peljali kakšnega Novozelandca, če bi slučajno prišel na obisk v Slovenijo. Vsaka je želela predlagati nekaj svojega. Končno pa sva sestavili svoj spisek top 10 destinacij, ki vam ga predstavljava v spodnjih vrsticah.

1. Triglav je krasna gora, ki krasi naš grb, ima tri glave in noben Slovenec ni pravi Slovenec, če se vsaj s prstom na zemljevidu ne povzpne nanj.
2. Zamislite si, da ste na novo zaljubljeni in si želite miren kotichek zase in za vašo ljubezen. Potem je Triglavski narodni park pravi kraj za vas, razen, če se bojite višine.
3. Človeška ribica, stalaktiti, stalagmiti ... Vse to lahko vidite v Postojnski jami, ki je ena najlepših jam na svetu.
4. Otoček, na njem cerkva, v kateri je poseben zvon, če nanj zazvoniš, imaš srečo v ljubezni. Pa bo res treba na Bled.
5. Spi pod goro Peco in ko se mu bo brada devetkrat ovila okrog mize, bodo za Slovence spet zlati časi. Kralj Matjaž, nestrpno te že čakamo!
6. Pohorje, naš dom. Zeleno, lepo, najlepše, ker smo tukaj doma.
7. Smučanje, bordanje, Tina Maze ... Saj veste, Slovenci smo narod smučarjev.
8. Če si sveže zaljubljen, potem je Tromostovje pravi prostor za izmenjavo prvega poljuba.
9. Je sočna, slastna, za naše lačne trebuščke krasna. Govoriva seveda o prekmurski gibanici. In še majhna šala. Ali veste, kako se prekmurski gibanici reče po angleško? Over Mura moving cake.
10. Če si v Sloveniji, v Lovrencu, moraš obvezno priti v OŠ Lovrenc na Pohorju, saj je to največja slovenska znamenitost, še posebej njeni učenci.

Pia Pokorny in Anja Jodl, 7. a

OŠ LOVRENC NA POHORJU – MOJ DRUGI DOM

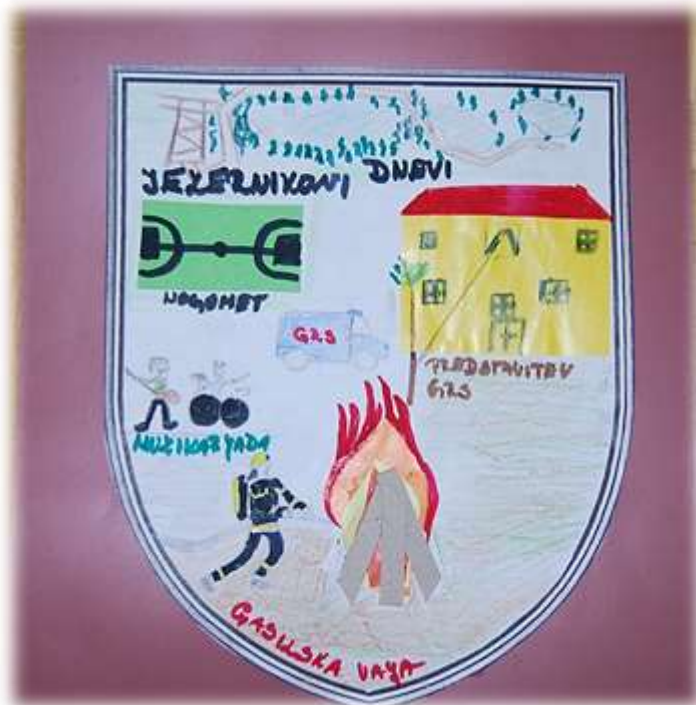
V letošnjem šolskem letu se je tudi naša šola vključila v projekt Comenius. V okviru projekta so nas v mesecu oktobru obiskali učitelji držav, ki sodelujejo v projektu. Če bi mene prosili, da učiteljem pokažem TOP 5 prostorčkov na naši šoli, bi jih najprej peljal v telovadnico, da bi videli, kako opremljena je. Lahko bi igrali hokej, nogomet, košarko, odbojko, se preizkusili v atletiki in gimnastiki ... Pravzaprav bi lahko v telovadnici preživeli cel vikend. Potem bi jih peljal v naravoslovno učilnico, kjer bi jih pozdravil legvan Lan. Ogledali bi si tudi indijske in avstralske paličnjake. Nato bi učiteljem v knjižnici pripravil čajanko, ogledali bi si knjižnico in poklepetali o najljubših knjigah ob čaju in piškotih. Da bi se naužili svežega lovrenškega zraka, bi učitelje popeljal na sprehod okoli šole. Pokazal bi jim športni park in igrišče, na katerega smo ponosni. Hkrati bi jim pokazal šolski sadovnjak, ki je najbolj obiskan v jesenskem času, ko obiramo plodove za šolsko ozimnico in se zraven sladkamo. Po vseh ogledih bi bili že pošteno lačni, zato bi jih popeljal v šolsko jedilnico, kjer bi lahko preizkušali specialitete naših šolskih kuharjev. Zagotovo bi bili vsi učitelji zadovoljni s ponudbo TOP 5 naše šole pod mojim vodstvom.

Luka Švajger, 6. a

Karin Brus, 8. a

Gaj Herman, 8. a

Rebeka Šumer, 8. a

Maša Petrič, 8. a

SMEH JE POL ZDRAVJA – VICI O SLOVENCIH

Zdaj pa moram najti nekaj vicev o Sloveniji. Poznam jih na tone o Chuck Norrisu, nekaj o Hitlerju, a ti niso primerni za šolo, a nobenega pa ne poznam o Slovencih. Malo povprašam strica Googla in po par minutah mi pove nekaj pametnega.

Takole bi zgedala tekma Formule 1 v Sloveniji. Nikov komentar: »Kak je Slovenija vlka!«

Še naprej sem iskal, pa nisem nič našel, našel sem pa kakšnih tisoč vicev o Gorenjcih. Tale je moj najljubši.

Kaj je martinček?

Na Gorenjskem vzrejeni krokodil.

Privoščimo si še kaj o Gorenjcih. Saj ne bodo jezni.

Kako se stopnjuje beseda škrt? Medvode, Kranj, Jesenice

Trije Slovenci se zmenijo, da bodo imeli piknik. Primorec obljubi, da bo prinesel pršut. Dolenjec obljubi, da bo prinesel cviček. Gorenjec pa obljubi, da bo pripeljal nekaj svojih prijateljev.

Pa da ne bomo imeli vicev le o Gorenjcih, dodajmo še kakšnega o Štajercih. Če je za Gorenjce znano, da so škrti, pa je za Štajerce znano, da včasih radi pregloboko pogledajo v kozarček.

Štajerec in Gorenjec gresta v gore, pa ju zasuje plaz. Pa pride pes (menda bernardinec), ki nosi okrog vratu rum. Hitro reši Štajerca in še Gorenjca, pa reče Gorenjec: »Poglej, človekov najboljši prijatelj.« Štajerec pa odvrne: »Pa poglej, kako lepi pes ga nosi.«

Našel sem tudi vic o Primorcih, čeprav je nekoliko krut.

V morju se utaplja moški. Primorci stojijo in gledajo. Ena izmed žensk zavpije. »Kaj pa stojite!?!« Eden izmed moških odgovori: »Saj res, usedimo se!«

Pa še en o Prekmurcih.

Upokojenec iz Prekmurja po telefonu pokliče svojega sina v Ljubljano: »Zdravo sinko, rad bi ti povedal, da se s tvojo mamo ločujeva po 45 letih zakona. «Oče, o čem vendar govoriš?« Oče mu odgovori: »Čisto enostavno, sine. S tvojo mamo se niti gledati ne moreva več, sploh pa se mi ne ljubi razpravljati o tem, raje pokliči svojo sestro in ji povej.« Sin ves vznemirjen stori, kar mu je bilo naročeno. Sestra se začne dreti v slušalko: »Pajade, da se bosta ločila! Ni možnosti, ker jima midva ne bova pustila! Bom že jaz uredila, da se ne bosta!« Takoj pokliče očeta v Prekmurje in se pokroviteljsko razburja: »O čem ti vendar govoriš, kakšna ločitev vendar? Glejta, da ne bosta ničesar naredila, prideva z bratom do vaju. Lepo pridna bodita in rada se imejta, sta razumela?« Zveza je bila prekinjena. Starček odloži slušalko, se obrne proti ženi in ji reče: »Urejeno, prideta za moj rojstni dan, ampak zdaj me zanima, kaj si bova izmislila za božič.«

Seveda pa se je treba znati smejati tudi na svoj račun. Te vice sem našel na hrvaških straneh in sem jih prevedel. Ugotovil sem, da naši sosede zbijajo šale predvsem na račun naše majhnosti.

Kadar kdo odpre dežnik v Ljubljani, mora paziti, da ne piči v oko koga iz Maribora.

Koliko Slovencev zna hoditi? Vsi trije.

Čez Slovenijo se da potovati z rezervo (bencina).

Nik Fišer, 7. a

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU – OSMOŠOLCI V TIMSKEM POUKU**DROGE? HVALA, NE!**

Dragi vrstniki širom sveta!

Ravnokar gledava, kako sošolca iz krede ustvarjata beli prah – kokain. Na srečo je to le rekvizit za igro, ki jo bosta odigrala, da bi pokazala, kako odklanjata svet drog. Veva pa, da je veliko mladostnikov na svetu, ki se ne igrajo s kredo, ampak uživajo prave droge, pa so stari 14, 13, 12 let ... S tem škodujejo sami sebi, svojemu zdravju, odnosu z družino, prijatelji in vsem okoli sebe. Ali je vredno uničevati sebe in druge, da bi živeli v kratkotrajni omami belega prahu? Ali je vredno? Recite drogam HVALA, NE.

*Anea Novak in Valentina Videčnik, 8. a
Risala je Maja Pisnik, 9. a.*

LAHKO BI BILO RES

Nekega dne smo odšli s prijatelji v gostilno. Ker nismo polnoletni, smo si vsi naročili nekaj brezalkoholnega. Minile so že štiri ure, ves čas smo se pogovarjali o samih zanimivih rečeh. Nato pa zagledamo, kako se naš prijatelj Miha trese. Vprašali smo ga, kaj je narobe, on pa je vstal in odšel na stranišče. Ko je prišel nazaj, je bil kot nov, ampak vsi smo vedeli, da je nekaj narobe, zato smo ga prisilili, da je pokazal žepe. V njih je imel tri vrečice belega prahu. Vsi smo bili zgroženi, zato smo zapustili gostilno s pretvezo, da imamo nujno delo. Ko sem doma povedal staršema o tem dogodku, sta mi prepovedala, da bi se še družil z Mihom. Tudi ostalim so starši naredili isto. Še naprej smo pili jabolčni sok, Miha pa je postal veliki nasilnež, ki je izgubil vse prijatelje.

Aljaž Petek, 8. a

Imam prijatelja, ki mu je ime Žan. Prijatelja sva že od malih nog, vsak dan sva se igrala, vozila s kolesi, hodila v šolo in še kaj bi se našlo. Hodiva tudi v isti razred. A pri Žanu sem začel opazovati, da ne išče več moje družbe, da ne prihaja na obiske in noče več iti na kepico sladoleda. Pravi, da nima časa in da bo kdaj drugič prišel do mene. Vendar meni to postaja vedno bolj sumljivo. Z nečim čudnim se ukvarja. IN RES. Grem en četrtek s kolesom na karate preko polja in naenkrat zaslišim neko čudno šumenje. Pogledam naokoli in nič. In še kar šumi. Nato pogledam proti koruzi in ta se na enem delu maje in čudni zvoki prihajajo od tam. Zato odložim kolo in se tiho odpravim pogledat, kaj se dogaja. Prihajam bliže in bliže, poslušam glasove ... Naenkrat zagledam Žana in še nekaj fantov. In nato ... Nisem mogel verjeti svojim očem! Žan je kadil! Za nekaj sekund mi je srce prenehalo biti. Bil sem tako šokiran, da sem se po rokah in po nogah odplazil nazaj do kolesa in se odpeljal na karate. Naslednji dan v šoli nisem nobenemu povedal, kaj sem videl. Žana ta dan ni bilo v šolo. Čez kakšna dva dneva sem le odšel do njega, da bi se pogovoril, naj neha s tem, saj ima pred

sabo svetlo prihodnost. Tako pridem do njega, pozvonim, počakam, še enkrat pozvonim in nato mi Žan odpre. Moram priznati, da sem se ga močno ustrašil, saj je imel ogromne podočnjake. Šlo mi je na jok. Povabil me je naprej, a se je takoj poknil pred računalnik in se z nekom pogovarjal po skypu. Njegovega očeta in mame takrat ni bilo doma, saj sta bila na službeni poti, za Žana je skrbela babica. Po kakšnih petnajstih minutah pogovora me je vprašal, če sem žejen, ker ima vodko. Rekel sem mu, naj se raje malo umiri in se obrne proti meni, da se pogovoriva kot najboljša prijatelja. Vendar si je on nadel slušalke in se naprej pogovarjal ter se delal, da me ni. Vstal sem z njegove postelje in se odpravil na hodnik, se oblekel in obul ter se odpravil proti domu. Žan ni niti opazil, da me več ni in po mojem se zaradi tega niti sekiral ni kaj prida.

Ko sem prišel domov, sem sedel za računalnik in pobrskal po spletu, da bi našel kaj o drogah. Želel sem zvedeti več, da bi lahko pomagal Žanu. Okoli osme ure sem se zleknil na kavč pred televizijo, ko sem nenadoma zaslišal sireno. Hitro sem stekel na balkon, videl pa sem le utripanje modrih luči. Mislil sem, da gre za požar in da gasilci hitijo na pomoč. Hitro sem se pognal po stopnicah, vtaknil noge v krokse, si oblekel jakno in pohitel proti kraju, kjer so bili gasilci. Ko pa sem se približeval, pa sem videl, da gasilcev ni nikjer, bila pa je policija. Nekaj policistov je tekalo okrog koruznega polja, en policist pa je iz službenega vozila potegnil črni kovček. Nato je tretji policist preko megafona začel govoriti, da se naj tisti, ki so v koruzi, takoj predajo. Najprej ni bilo nič, nato pa so se prikazali trije fantje in Žan. V tistem trenutku je prispelo tudi reševalno vozilo. Prišlo je po Žana, ki so mu oči nenaravno švigale sem ter tja, hodil pa je opotekajoče. Ko sem to videl, so se mi v očeh začele nabirati solze, saj sem vedel, da sem priča koncu najinega prijateljstva. In res, od takrat dalje se nisva videla.

14

Gaj Herman, 8. a

9. maj 2014

Dragi dnevnik!

Nikoli si nisem mislila, da se bodo besede razvrstile v takšen vrstni red. Vse se je zgodilo tako nenadoma. Le kje naj začnem? Z Mojčinim čudnim obnašanjem ali s šokantnim odkritjem v njeni torbi?

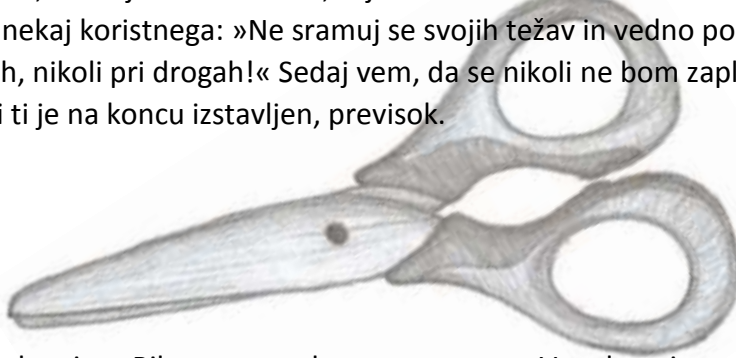
Že ves prejšnji teden se nisva kaj dosti videli. Ni je bilo niti na malico in tudi vsa moja vprašanja je ignorirala. Včasih mi je naklonila le nezainteresirani Ni važno! ali Brigaj se zase! Poleg tega sem jo videla, kako prihaja iz ravnateljčine pisarne. Nič mi ni bilo jasno, dokler nisem v njeni torbi, ko sem iskala žvečilke, našla mamila. Majhne roza tabletko, zavite v plastično vrečko. Skoraj me je kap. Pa saj to je Mojčina torba! Torba moje BFF, ki ima same petke, če odštejem nedavno dvojko pri matematiki in trojko pri slovenščini, in ki med starši velja za miss perfect. Seveda sem takoj odhitela k njej in jo zaslišala. Bila je na stranišču in si pred ogledalom popravljala maskaro, čeprav so se ji čez dve minuti solze razlile po celem obrazu. Povedala mi je o pritisku, ki ga ni mogla več prenesti, o starših, ki so ji nonstop težili, o fantu, ki ga je spoznala in ki jo je predstavil tabletkam začasne sreče. Povedala mi je o tem, kako ne najde več izhoda. Povedala sem ji, da so to resne težave in da ji ne morem pomagati, če mi ne bo zaupala. Dala mi je svoje zaupanje in odvlekla sem jo k svetovalni delavki, da bi se pogovorila z njo.

Sedaj je na zdravljenju, natančneje na odvajanju. Enkrat na teden jo grem obiskat in obljubila

mi je, da mi bo od sedaj naprej zaupala vse svoje težave. Glede na vse, kar se je dogajalo, sem vesela, da se je tako končalo, saj bi lahko bilo veliko slabše. Iz tega pa sem tudi jaz odnesla nekaj koristnega: »Ne sramuj se svojih težav in vedno poišči pomoč pri svojih prijateljih, nikoli pri drogah!« Sedaj vem, da se nikoli ne bom zapletla v takšne reči, ker je račun, ki ti je na koncu izstavljen, previsok.

Z ljubeznijo,
Maša Petrič, 8. a

Risala je Maja Pisnik, 9. a.

To se ne dogaja ... Bila sem zmedena, pretresena. Vse skupaj so samo sanje, ki se bodo končale in odplavale daleč v stran takoj, ko bom odprla oči. Ampak vse je bila kruta realnost. Nisem mogla verjeti, kako se je to lahko zgodilo ravno meni. Kako se je lahko moja najboljša prijateljica Zala tako spremenila zaradi fanta!? Tako ali tako ni znal ceniti tega, kar je imel, ampak Zala je bila drugačnega mnenja. Krivila je samo sebe in trdila, da jo je zapustil zato, ker je predebela, ker ni lepa. Nič od tega pa seveda ni bilo res. Prevaral jo je z neko srednješolko, ki mu je pustila vse. Zala seveda ni bila iz takšnega testa, zato je njuno zvezo hitro prekinil. Vedela sem, da Zali ni vseeno, nekaj v meni mi je govorilo, da bi se lahko zgodilo kaj hujšega, vendar tega enostavno nisem hotela verjeti. Še prejšnji teden je bila Zala vsa žalostna in obupana, ko pa se je sedaj prikazala v šoli, je imela na sebi še vedno dolg pullover s kapuco, vendar je bilo njeno obnašanje popolnoma drugačno. Bila je vesela in polna energije. Ampak, ko me je pogledala ... Njene oči ... Bile so kot začarane, popolnoma drugačne. Sodelovala je pri vseh urah pouka! Po navadi je zdolgočaseno zrla v učiteljico, ki se je trudila razložiti snov. Počasi pa je njena energija začela ugašati. Postajala je zaspana. Med odmorom je rekla, da gre na stranišče in ko sem želela iti z njo, me je le ostro pogledala in mi rekla, naj ostanem v razredu. Ustrašila sem se za njo, saj se ni še nikoli tako obnašala, nikoli še ni bila tako zlobna do mene.

Morala sem za njo, kakšna prijateljica pa bi vendar bila, če ne bi šla, če se ne bi skušala pogovoriti, odkriti, kaj je narobe, ji pomagati. Ko sem stopila na stranišče, je bilo prazno, le ena vrata so bila zaklenjena in za njimi je ždela moja najboljša prijateljica. Odšla sem v sosednji WC in stopila na straniščno školjko, da sem lahko pogledala v Zalin WC. Sedela je na tleh z britvico in injekcijo v roki. Z injekcijo si je v žilo počasi vbrizgavala drogo. Videla sem, da ima roke cele popikane in porezane. Nekatere rane so bile že stare, druge pa šele pred kratkim narejene. »Nehaj!« sem zakričala. »Kaj pa počneš? Ali si čisti zmešana!?« sem že na robu joka in skoraj brez glasu kričala nanjo. Ona pa me je le nezmožno in preplašeno gledala. Rekla sem ji, naj odloži, kar ima v rokah, sicer bom povedala njenim staršem. Takrat se je le uspela zbrati in je naredila, kar sem ji ukazala.

Seveda so na koncu zvedeli tudi starši. Zala je morala na zdravljenje, kjer se je hitro pozdravila, saj njena zasvojenost le ni trajala tako dolgo. Še vedno sva najboljši prijateljici, Zala si je, ko je z drogo zaključila, našla fanta, ki jo resnično ljubi takšno, kot je. Prejšnji fant je daljna preteklost in le še opomin, kako globoko lahko zabredeš. Če pa jo bo tudi zdajšnji fant hotel prizadeti ... Potem pa bo imel opravka z mano!

Breda Dolinšek, 8. a

ZGODBA V SLIKAH

Zgodbo so po knjižni predlogi Ivana Sivca narisale osmošolke: Klarisa Hren, Rebeka Šumer, Karin Brus, Klara Hriberšek in Lara Planinšič

1.A UŽIVA V PARKU

FILIP JE SPUSTIL ŽOGO PO TOBOGANJU.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA.
 LUKA SE JE SPUSTIL PO TOBOGANJU.
 MIHA CINK

DEKLETA SE GUGAMO NA GUGALNICI.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA NA GUGALNICI.
 LINA RIBIČ

LUKA SE JE SPUSTIL PO TOBOGANJU.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA NA GUGALNICI.
 PUNCE SE IGRAJO V PESKOVNIKU.
 DOMEN ROK IN NELI SE IGRAJO V PESKOVNIKU.
 FILIP JE SPUSTIL ŽOGO PO TOBOGANJU.
 ŽAN MARČIČ

DEKLETA SE GUGAJO.
 ELUKA SE VOZI PO TOBOGANJU.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA.
 TIJAŠA KAJZER

S SOŠOLCI SE LOVIMO V PARKU.
 DOMEV, ROK IN NELI SE IGRAJO V PESKOVNIKU.
 VREME JE SONČNO.
 JANJA IN MAŠA SE GUGATA.
 UŽIVAMO V PARKU.
 ANDRAŽ OČAR

NELI, ROK IN DOMEN SE IGRAJO V PESKOVNIKU.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA.
 ŽAN GLEDA LUKA KAKO SE SPUSČA PO TOBOGANJU.
 OTROCI SE LOVIJO PRED ŠOLO.
 DEKLETA SE GUGATA NA GUGALNICI.
 NELI ROBNIK 1A

DEKLETA SE GUGAMO.
 LOVIMO SOŠOLCE.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA.
 DOMEN IN NELI IN ROK DELAJO PEŠČENE GRADOVE.
 LJJANA KRAJNC 1A

GREGA IN ANDRAŽ STA POTNA.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA.
 GREGA ANTE

ZABAVAMO SE V PARKU.
 IN ANDRAŽ SPUSČATA ŽOGO.
 FILIP URBANČ

PRIJATELJI SE LOVIJO.
 DEKLETA SE GUGAJO NA GUGALNICI.
 MAŠA IN JANJA SE GUGATA.
 LUKA IN DOMEN SE VOZITA PO TOBOGANJU.
 DOMEN IN NELI SE IGRATA V PESKOVNIKU. ANINA GORJUP

ROK IN NELI IN DOMEN SE IGRAJO V PESKOVNIKU.
 LUKA SE VOZI PO TOBOGANJU.
 ROK JERMAN

DOMEN, NELI IN ROK SMO V PESKOVNIKU SE ZABAVAMO.
 DOMEN RAKOVNIK 1A

LUKA IN MIHA SE IGRATA ZA SUREANJE.
 DOMEN ROK IN NELI SE IGRAJO V PESKOVNIKU
 JANJA IN MAŠA SE GUGATA NA GUGALNICI

MAŠA IMA SKUŠTRANE LASJE.
 DEKLETA SE GUGAJO.
 DOMEN, ROK IN NELI SE IGRAJO V PESKOVNIKU
 VESNA PAULIČ

OTROCI SE LOVIJO V PARKU.
 LUKA DRAGAR.

MAŠA IN JANJA SE GUGATA.
 DOMEN IN ROK IN NELI SE IGRAJO V PESKOVNIKU.
 MAŠA PUŠNIK 1A

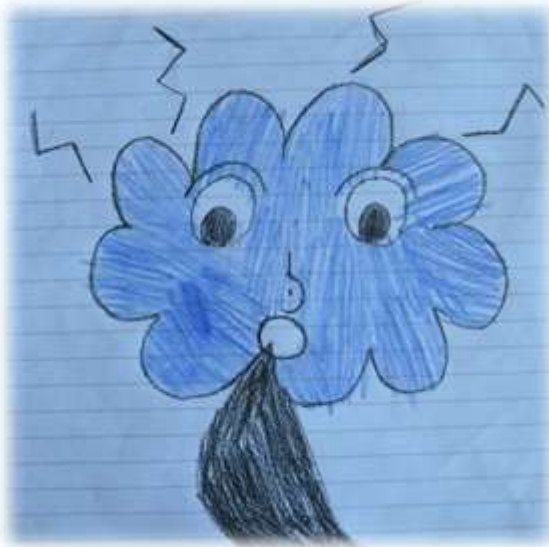
JANJA VAJSTA
 NA GUGALNICI SE GUGATA MAŠA IN JANJA. MAŠI SO SE SKUŠTRALE LASJE. S PRIJATELJI SE LOVIMO, LOVILA JE ANINA. POTEM KO JE ANINA ULOVILA ŽANA, JE LOVIL ŽAN. LUKA IN MIHA STA SE VOZILA PO TOBOGANJU.

NAJRAJE SE IGRAM V PESKOVNIKU. DELAM POTIČKE, GRADIM DOVE IN CESTE. PRI TEM SI POMAGAM Z LO PATKO.
 ROK GRIGIČ

SEM ČISTO TA PRAVA BURJA

Dolores Bokan, 2. a

Sem burja, živim na morju. Najraje piham, da plešejo drevesa, ampak ne bojte se me, saj sem prijazna burja. *Nina Pisnik, 2. a*

Doma sem na morju, delam velike valove, ladje guncam in veje lomim. *Matevž Maher Mlakar, 2. a*

Jaz sem burja. Živim na morju. Ko močno piham, nastanejo veliki valovi. Lomim drevesa, avtomobilom odpihnem strehe. Ko se raz Jezim, piham 9 milijard kilometrov na uro. Živali bežijo pred mano, kdor se postavi pred mano, ga odpihnem do morja. Naredim veliko škode vse do veselja. Pazite se me! *Jan Kolenc, 2. a*

Bila sem čisto prava burja in sem avto po nesreči prevrnila. Vsi so se me bali, v hišice zbežali. Drevo sem povabila na ples in mi je strašno žal. In sem pihala in pihala, hišice so se me bale. Raje bi bila rahel veter. *Liza Naima Osmanović, 2. a*

Bila sem čisto prava burja. Doma sem na morju, prihajam iz valov. Lomim drevesne veje, da drevesa kar plešejo. Ampak ker sem jaz prijazna burja, se me živali ne bojijo. Slama iz streh zaradi mene kar leti na vse strani.

Marija Goričan, 2. a

Jaz sem burja, vse preženem, vse podrem, naredim potrese. Ko se raz Jezim, zapiham milijarde kilometrov na uro. Kdor se pred mene postavi, ga odpihnem in na glavo postavim. Odpihnem ga preko sveta. Živim na morju, naredim škodo do neba. Tebe odpihnem, pokličem tornado, prelomi te hahahahihu.

Martin Bečan, 2. a

William Pečovnik, 2. a

ŠOLA V NARAVI

V šoli v naravi mi je bilo všeč, ko smo imeli parti, jahali konje, streljali z lokom, ko smo šli v Avstrijo, ampak nas je dobil dež. Vedno si bom zapomnila, kako me je prijateljica pomirila, ko sem jokala, ker sem pogrešala mamico. Ni pa mi bilo všeč, ko je naša skupina v tekmovanju bila na 4. mestu. Najbolj pa mi je bilo všeč, da smo bili v šoli v naravi skupaj.

Klara Steinbacher, 2. a

Meni je bilo všeč, ko smo jahali konje in ko smo streljali z lokom. Všeč mi je tudi bilo, ko smo mirno zaspali. *Andraž Robnik, 2. a*

Alja Kopic, 2. a

Meni je bilo všeč, ko smo streljali z lokom in smo jahali konje. *Lan Ljubec, 2. a*

V šoli v naravi mi je bilo všeč, ko smo se igrali vojake, jahali konje in streljali z lokom. Zadel sem 13 točk. Imeli smo se lepo, jahal sem črnega konja, ki mu je bilo ime Magnus.

Tadej Krajnc, 2. a

V šoli v naravi sem se veliko naučil, predvsem, da ne smeš stopiti pred konja.

Žan Napotnik, 2. a

Prvi dan sem se težko poslovil od staršev. V sredo smo imeli pižama parti. V četrtek smo jahali konje.

Gabrijel Mislovič, 2. a

NA OBISKU PRI TRETJEŠOLCIH

Bil je lep majski popoldan, ko sem se povabila na obisk k tretješolcem. Zvitorepke so bili zelo veseli, malo so me pobožali in me popraskali za ušesi, jaz sem jih pa pod nosom poččegotala s svojim repom. Nato pa smo zašli v zelo resne vode, pogovarjati smo se začeli o zdravju. Čudno, boste rekli. Vem, vem, o tem se po navadi pogovarjajo babice in dedki, ko drug drugega seznanjajo, kje vse jih boli. Vendar je bil pogovor s tretješolci o pomenu zdravja in zdrave prehrane zelo zanimiv. Kar preberite si.

20

Kaj je zdravje?

Zdravje je tisto, da se moramo vsak dan umivati. *Urban Potočnik*

Moramo jesti zdravo prehrano in si moramo umivati roke. *Igor Rakovnik*

Da si na svežem zraku, da veliko hodiš in tečeš. *Anej Vollmeier*

Kako moraš živeti, da postaneš in ostaneš zdrav?

Piti moraš svežo vodo, jesti zdravo hrano in si umivati zobe. *Nejc Novak*

Ne smeš jesti hrane, ki ni zdrava, ne smeš jesti preveč sladkarij in piti moraš svežo vodo. *Marko Vajs*

Katera hrana je zdrava?

Koruza, paradižnik, zelenjava in sadje. *Črt Čelofiga*

Solata, korenček, banane in kaki. *Karin Paulič*

Katera hrana ni zdrava?

Torte, potica, bonboni in kokakola. *Gaja Kraner*

Pica, hot dog, hamburger in lizike. *Veronika Mumel*

Katera hrana ti je najljubša?

Špageti, čufti in filana paprika. *Klara Perc*

Koliko časa na dan lahko prebiješ pred televizijo in računalnikom, da ne bi škodoval svojemu zdravju?

Ni v redu, če si pred televizijo in računalnikom predolgo.

Zdi se mi, da je 15 minut za TV na dan dovolj in 20 minut za računalnik.

Romana Breznik

Kako bi se počutil, če bi moral v bolnišnico?

V bolnišnici sem že bila, operirali so mi pruh. Tam sem ostala tri dni in bolelo me je. Zelo sem pogrešala atija, na srečo je bila mama z menoj v bolnišnici, da nisem bila čisto sama. *Anja Monetti*

NAUČIMO SE PLAVATI!

V ponedeljek, 5. 5. 2014, smo začeli s plavalnim tečajem. Ob 8. uri smo se dobili v razredu in odšli na malico, po malici pa na avtobus. Ko smo prispeli v Ruše, smo se preoblekli in se razmigali. Potem smo šli pod tuš in v vodo. Potem so nas razdelili v skupine. Učili smo se žabico, kravl in hrbtno. Ko je bilo konec, smo odšli pod tuš, preoblekli smo se in pojedli

malico. Čez nekaj časa je po nas prišel avtobus in odpeljali smo se domov. Najljubše mi je bilo, ko smo skakali v vodo.

Lenart Bernhard, 3. a

V tretjem razredu hodimo na plavalni tečaj. Tja se peljemo z avtobusom. Prvi dan plavalnega tečaja še skoraj ničesar nisem znala. Prvi dan so nas preizkusili, kako znamo plavati. Razdelili so nas v skupine. Drugi dan plavalnega tečaja sem znala že več. Plavali smo žabico. Tretji dan pa smo plavali hrbtno. Nase sem bila zelo ponosna. Imeli smo tudi malo prostega časa za igro, vseh štirinajst dni smo se zabavali v bazenu. Posloviti sem se morala od plavalnega tečaja, najbolj všeč mi je bilo, ko smo se s prijateljicami igrale. Zadnji dan smo dobili tudi medalje za najboljše plavanje. Upam, da bom z razredom še kdaj odšla na plavalni tečaj.

Gaja Kraner, 3. a

V tretjem razredu gredo učenci OŠ Lovrenc na Pohorju na plavalni tečaj. Jaz sem tretji razred, torej hodim na plavalni tečaj. Na plavalnem tečaju je zelo super. Najprej gremo iz šole na avtobus, ki nas že čaka na avtobusni postaji. Ko se vozimo v avtobusu, se s sošolkami smejimo, pogovarjamo, igramo ... Ko prispemo, gremo v garderobe in se preoblečemo v kopalke. Ko smo že preoblečeni, gremo vsak v svojo skupino in tam se tudi razmigamo. Potem se gremo stuširati, nato pa plavat. Po nekaj urah plavanja se spet preoblečemo, posušimo lase in nato gremo ven, kjer nam učitelj Primož da sokove in malico. Nato gremo na avtobus in se odpeljemo v Lovrenc.

Anja Monetti, 3. a

5. 5. 2014 se je začel dvotedenski plavalni tečaj. V ponedeljek smo odšli na avtobusno postajo, avtobus nas je zapeljal do Ruš. V Športnem parku smo izstopili, tam smo se preoblekli in odšli na bazen. Najprej smo se šli razmigat., nato pa so nas razdelili v skupine. Začeli smo plavati žabico. V vodi smo bili uro in pol. V recepciji smo pojedli malico in tako so minevali dnevi.

Črt Čelofiga, 3. a

V tretjem razredu imamo obvezni plavalni tečaj, ki se je začel v ponedeljek, 5. 5. 2014. V šoli smo morali biti ob 8.00, potem smo imeli malico in ob 8.15 smo se odpeljali z avtobusom v Ruše. Ko smo prispeli, smo se najprej pripravili in odšli do svojega učitelja. Razdeljeni smo bili v ekipe. Potem smo plavali in se učili. Prvi dan so nas testirali, vsem je šlo dobro. Učili smo se žabico, hrbtno plavanje in druge stvari. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se učila česa novega, kar še nisem počela. No, tako je bilo plavalnega tečaja konec. Vkrkali smo se na avtobus in se odpeljali nazaj v Lovrenc na Pohorju.

Veronika Mumel, 3. a

Že prvi dan plavalnega tečaja so nas učitelji razdelili v skupine. Vsaka skupina zase je telovadila ter opravila vaje za ogrevanje. Vsak je moral oditi pod tuš, nato pa v bazen. V bazenu smo plavali mrtveca, raketo in zalivali smo rožice. Najbolj smo se zabavali, ko smo lahko plavali, kar smo hoteli. Učitelj nam je povedal, da smo za danes končali, hitro sem se odšla stuširat, posušit lase in se obleč. Nato smo odšli pojest malico in se vkrcali na avtobus. Po prihodu v šolo smo odšli na kosilo, nato pa smo se šli igrat v park. Zadnjo uro podaljšanega bivanja sem odšla v telovadnico na Zdrav življenjski slog. In tako se je končal moj prvi dan plavalnega tečaja.

Romana Breznik, 3. a

Na plavalnem tečaju v Rušah smo se najprej preoblekli, nato smo šli k bazenu. Razgibali smo se, nato pa se šli stuširat. Vem, da me je zelo zeblo, a sem morala počakati. Preizkusili smo se v plavanju žabice, po tem plavanju smo se razdelili v skupine. Skupaj smo bili Lenart, Marcel, Jan, Anja, Blaž in jaz. Imeli smo učiteljico, s katero smo plavali žabico in kravl. Po plavanju smo odšli pod prho in končalo se je to kopanje, a vedela sem, da bomo tudi naslednji dan odšli plavat. Ko smo se preoblekli, nas je čakala malica, banana in pomarančni sok. Odpravili smo se v šolo in se priključili pouku. Seveda ne smemo pozabiti na šolo.

Karin Paulič, 3. a

Ko se v Rušah pripeljemo do kopališča, gremo v garderobe, kjer se preoblečemo v kopalke. Nato se gremo stuširat in počakamo, da nas preizkusijo, če znamo plavati. Jaz znam plavati. Nato nas razdelijo v skupine in začnemo plavati. Začeli smo z lahkimi vajami, nadaljevali pa s težjimi. Zelo smo bili utrujeni in žejni, saj smo bili na bazenu zelo dolgo. Ko je ura minila, smo se preoblekli, pomalicali in odšli na avtobus. Odpeljali smo se v Lovrenc na Pohorju, kjer smo odšli v šolo in začeli s poukom. Po pouku smo odšli domov. Bilo je fajn.

Lara Zafran, 3. a

23

MOJA POT NA MORJE

Moja pot na morje je zelo, zelo dolga. Od mesta, do dolgih cest, oranžnih skal in vročine končno le prispemo na morje. Tam sije sonce, hrana je drugačna, pa tudi jezik. Vsak dan se kopamo, sončimo se na plaži in hodimo na sprehode. Nabiramo lovorjeve liste, oljčne vejice, rožmarin, lavandelj, školjke, kamne ... Na morju najraje jemo ribe in sladoled. Voda je prijetna, zvečer je še posebej lepo. Pri moji teti in stricu na morju je vedno vse mirno, le valove slišiš.

Veronika Vaupotič Fornezzi, 4. a

MOJ KONJIČEK

Moj konjiček,
slavni ptiček,
dirja sem ter tja,
slava vedno je najina.

Čez ovire hop in hop,
pri vsaki oviri velik skok.
Kopita dirjajo,
pesek se dviguje,
dež pa pojenjuje.

Pisane barve po deželi tej,
konjiček pa gre kar naprej.

Moj konjiček, slavni ptiček!

Veronika Vaupotič Fornezzi, 4. a

Lorita Martinaj, 2. a

ROSA

Ko se rosa zjutraj zbudi,
mavrico prebudi,
cel travnik ozeleni,
od nje žarijo vsi.

Mokra je in sveža,
takrat rodi se Neža.
Zaradi nje je vse zeleno,
izpuščeno ni nobeno.

Ko padeš vanjo,
moker si,
rosa potoči solze
brez žalosti.

Od mraza se naredi,
da detelja lahko cveti,
pesmica pa kar žari.

Veronika Vaupotič Fornezzi, 4. a

OBLEKE

Obleke so velike in majhne.
Oblek je veliko,
kot bi narisal
zares veliko sliko.

Nitka šviga sem ter tja,
to res je dobra pravljica.

Nosimo jih vsi,
brez njih živeti nam ni.

Najlepše pa so tiste pisane,
kot da bi bile narisane.

SAM SI BIL

Ko sam si bil
v temni noči,
se spomnil si na me.
Dvigni roke,
zopleši,
svet bo lepši!

Pomagaj si,
kar zopleši,
k svojemu prijatelju odidi!
Le daj, le daj,
svet bo lepši takoj!

Če sam ostaneš še,
ne premakneš se,
daj mi roko.
Tako podaj mi jo
in zopleši z menoj.
Svet bo lepši takoj!

Če pa tega ne narediš,
osamljen tam stojiš,
ničesar ne storiš,
samo mirno stojiš.
Čez nekaj časa boš
podal mi roko.
In oba bova srečna.

Kar zoplešiva!
In prijatelja znova postaniva!

Veronika Vaupotič Fornezzi, 4. a

Karin Brus, 8. a

Moraš jih nositi,
da pred drugimi
se ne rabiš skriti.

Vse skupaj tvorijo mavrico
za eno lepo pravljico.

Veliko sreče vsem vam,
pa naj oblek ne zmanjka vam.

Veronika Vaupotič Fornezzi, 4. a

CVET

Cvet pozimi se zdi
kot lep sončen dan,
veter je zapihal in
zdaj je ves žalosten.
Mogoče te popelje k sebi,
če boš res priden.
Cvet je ovenel.
Drugič ga boš spet videl,
malo hodi po travniku
in ga boš našel.

Nika Sušec, 4. a

25

LJUBEZEN

Ti si edina ljubezen mojega srca,
nikoli te ne bom pozabila.
Ko sem sama, sem žalostna,
ko pa te zagledam,
sem pa že vesela.
Brez tebe sem kot oveneli cvet,
ki visi na peclju.
Ko ti, moja ljubezen, odhajaš od
doma,
se bojim, da te ne bo nazaj.
Zato bi rada, da ne odhajaš nikoli
več.
Moje rojstnodnevne zabave
so s teboj najboljše,
brez tebe pa so zelo slabe.
Ko moraš oditi za mesec dni,
moja ljubezen izpuhti.

Tjaša Švajger, 4. a

LESI NA OBISKU PRI ČETRTOŠOLCIH

26

DOGODIVŠČINE Z BOTROM PETELINOM**ŽIVALI PRIPOVEDUJEJO...****RACA**

Bila sem v mlaki in lenarila. Naenkrat mimo pridrvi boter petelin. Vprašam ga, kam gre. Odgovoril mi je, da prihaja potres in da se moramo rešiti. Vprašam ga, če lahko grem zraven. Dovolj mi in odpraviva se na pot.

Ko tako hodiva, prideva do neke hiše in mačka naju vpraša, kam greva. Petelin ji odgovori enako kor meni. Tudi mačka je sklenila, da gre z nama. Ko smo hodili, smo zraven pobrali še osla, vola, psa, ose in še nekaj drugih živali. Hodili smo dalje. Naenkrat boter petelin vidi luč. Rekel je, da bo poletel na drevo in ugotovil, kaj se dogaja. Res je tako naredil. Povedal nam je, da so v hiši razbojniki in da so ravnokar dali na mizo polento. Naredil je načrt, kako bomo pregnali razbojnike iz hiše. Vsak od nas se je moral oglasiti z najbolj groznim glasom. Razbojniki so iz strahu pobegnili iz hiše in mi smo lahko vstopili vanjo. Vsi smo se dobro najedli in si našli prostor za spanje.

Sredi noči, ko smo vsi spali, je v hišo vstopil razbojnik. Šel je k ognjišču, da bi zanetil ogenj, pa mu je mačka, ki je spala na njem, razpraskala oči. Nehote je razbojnik nagnil glavo proti dimniku, pa mu je petelin oblatil oči. Stopil je k čebriču, da bi se obrisal, pa ga jaz poškopim. Šel je k brisači, da bi se obrisal, pa ga ose, ki so spale v njej, celega popikajo. Nič ni videl in je nehote psu stopil na rep. Ta ga je zgrabil za nogo. Vrže se k vratom, pa ga osel tako hudo brcne, da samemu volu pristane na rogeh. Ta ga na koncu zabrusi skozi vrata.

Vsem razbojnikom je povedal svojo strašno zgodbo. Od takrat naprej v naši deželi ni več razbojnikov. In vse to zaradi botra petelina.

Teja Gornjak, 5. a

MAČKA

Nekoč sem se sprehajala po dvorišču in zagledala čudno družčino. Vprašala sem jih, če smem zraven. Petelin mi je dovolil oditi z njimi. Na poti smo pobrali še nekaj živali.

Proti večeru prispemo do gozda. Petelin zleti na vejo in vidi v daljavi luč. Odpravimo se proti njej. Osel se prisloni k steni in pes zagleda na mizi polento, okrog pa razbojnike. Petelin nam naroči, da se poskrjemo okoli hiše. Kar naenkrat zaslišim kikirikanje. Takrat tako srdito zamijavkam in tudi druge živali se oglasijo vsaka po svoje. Ko razbojniki to slišijo, zbežijo iz hiše. Vstopimo v hišo, se najemo in ležemo vsak v svoj kot. Legla sem k ognjišču. Ponoči se eden izmed razbojnikov vrne. Ko je zagledal moje oči, je mislil, da so žerjavica. Začne pihate vame. Takoj zasadam vanj svoje kremplje in ga opraskam. Tudi druge živali ga napadejo.

Razbojnik steče iz hiše in to pove svojim prijateljem. Vsi se razbežijo na vse konce, naša družčina pa se odpravi naprej po svetu.

Ana Paulič, 5. a

PES

Nekega dne sem lenaril pred svojo uto. Pa sem zagledal petelina, za njim pa raco in mačko. Vprašal sem jih, kaj delajo tukaj in kam se odpravljajo. Povedali so mi o potresu in tudi jaz sem odšel z njimi. Po poti smo pobrali še osla, vola in še nekaj drugih živali.

Dolgo smo hodili po gozdu. Potem petelin zagleda luč. Vsi smo stekli proti njej in prišli do samotne hiše. Osel mi je stopil na hrbet in zagledal polno hišo razbojnikov, ki so se ravno posedli za mizo. Počakali smo na petelinov znak in vsi smo od sebe dali najbolj glasen in čuden glas. Ko so razbojniki to slišali, so se razbežali po gozdu. Vsak od nas si je vzel del večerje in si našel prostor za počitek. Čez nekaj časa je eden izmed razbojnikov prišel pogledat, če je še možnost za večerjo. Hotel je prižgati ogenj, pa ga je mačka napadla, nato ga je napadla še vsaka izmed nas. Tako smo ga pregnali iz hiše.

Strašno zgodbo je povedal svojim prijateljem in vsi so se razbežali po svetu. In od takrat dalje o razbojnikih ni bilo nikoli več slišati v naših krajih.

Vito Kirbiš, 5.a

OSEL

Nekega jutra se zbudim in mimo pridejo petelin in njegova družina. Vprašal sem jih, kam gredo. Pa mi petelin pove, da je potres in da padajo tramovi. Odločil sem se, da se jim pridružim.

Hodili smo in hodili. Ravno smo šli po gozdu, ko je naenkrat nastala črna tema. Boter petelin je poletel na smreko in v daljavi zagledal luč. Vsi smo se razveselili in se odpravili naprej. Prišli smo do samotne hiše. Petelin je ukazal, naj se prisolnim k zidu in pes mi je skočil na hrbet ter pogledal, kaj se je v hiši dogajalo. Pes je zagledal polento na mizi in okoli nje polno razbojnikov. Boter petelin se je razveselil in nam naročil, naj se skrijemo vsak v svoje skrivališče. On je zletel na smreko in ko je bil pravi čas, je zakikirikal na ves glas. Vse živali smo začele spuščati svoje glasove. Razbojniki so prestrašeni zbežali iz hiše. Posedli smo za mizo in v miru povečerjali. Ko smo pojedli, se je vsaka žival

ulegla na svoj prostor. Jaz sem se ulegel na tla pri vratih. Vsi smo že mirno spali, ko je naenkrat vstopil nek razbojnik. Hotel je prižgati ogenj, pa ga je mačka opraskala, oči je vzdignil kvišku in ravno takrat je petelin spustil kokošnjak ter mu oblatil oči. Stekel je k vedru, da bi se umil, pa ga je raca s perutmi vsega poškopila. Hotel se je obrisati z brisačo, ampak je zbudil ose, ki so se spravile prav vanjo k svojemu nočnemu počitku. Stopil je nazaj ravno psu na rep in ga je ugriznil. Razbojnik se je opotekel naprej in padel name. Jaz sem se seveda razjezil in ga brcnil proti volu. Vol pa ga je z rogovi razjarjeno vrgel skozi vrata. Ubogi razbojnik je ves prestrašen zbežal. Svojim tovarišem pa je povedal čudno zgodbo o vragih, škrtih in drugih namišljenih rečeh.

Vsi razbojniki so se razbežali in po zaslugi botra petelina jih nihče ni več videl.

Mineja Petrun, 5. a

Risal je Jon Lešnik, 5. a.

ZDRAVO JE TUDI PISATI DOMAČO NALOGO!

Učitelji smo se odločili za projekt »Domača naloga ni nadloga«, da bi preverili opravljanje domačih nalog in mnenja učencev, učiteljev ter staršev. Učitelji v timu smo vse leto pripravljali materiale za učitelje, učence in starše. Mnenje učiteljev smo preverili na pedagoških konferencah, učencev in staršev pa z anketo o domačih nalogah. Vse rezultate smo strnili v celoto, ki predstavlja celosten pogled na domače naloge na naši šoli. Zavedamo se, da opravljanje domačih nalog omogoča učencem, da si pridobivajo delovne navade, se naučijo uporabljati različne strategije, jim omogoča, da so ustvarjalni in jim dviga samozavest ter izboljšuje samopodobo. S pomočjo domačih nalog lahko učitelj učence pripravi na prihajajočo snov, lahko pa jo uporabi tudi za vključevanje staršev v učni proces, kar je seveda potrebno. Najboljša motivacija za opravljanje domačih nalog je, da učenec dela nekaj, kar ga veseli, kar mu je blizu in kar zmore, vsebina naloge pa mora biti prilagojena njegovemu predznanju in sposobnostim. Domače naloge so bile rdeča nit naše šole, ki jo bomo

razvijali in poglobljali tudi v prihodnje. Želimo, da domača naloga ni nadloga, ampak prijetna dejavnost, ki koristi učencu in učitelju.

Kdaj ste sami prevzeli skrb za domače naloge?

Ne vem. Mislim, da kar zgodaj. Kolikor se spominjam, mi je bilo bolj odveč to, da se je mama (ali kdor koli) vtikala v moje naloge, kot da bi mi jih prepuščal. Če sem potreboval pomoč, sem prosim zanjo, drugače pa sem raje imel mir.

Matjaž Hanžek, bivši varuh človekovih pravic

V času mojega odraščanja ni bilo v navadi, da bi se starši ukvarjali z našim učenjem ali domačimi nalogami, razen da si jih slišal ali fasal, če je padla slaba ocena. Tako se bile že čisto od začetka moja skrb, ki sem se je lotevala, kot sem vedela in znala. Pojma nisem imela, kako se je treba učiti. Stvari, ki so me zanimale, so mi šle takoj v glavo, brez vsakega učenja, ostalo sem se morala „dudlati“, ne da bi si kaj prida zapomnila.

Desa Muck, pisateljica

Kolikor se spominjam, sem svoje šolske naloge zmeraj opravljal takoj po šoli. Mama mi je na začetku pomagala, sicer pa sem šolo kmalu sprejel za svojo obveznost.

Primož Petrka, vrhunski športnik

Nekako sem bila glede domačih nalog kar vestna. Resnično zavedanje, da je pisanje domačih nalog meni v prid, pa se je rodilo v drugem letniku gimnazije.

Darja Švajger, profesorica solo petja in pevka

Na spodnja vprašanja pa so odgovarjali šestošolci.

Ali se ti zdijo domače naloge potrebne? Ne, ker nam vzamejo preveč časa, saj smo še otroci in bi radi uživali v svojem otroštvu. Ja, vendar v manjših količinah, nalog ne bi smeli pisati več kot 20 minut na dan.

Kje opraviš domače naloge? V sobi na postelji, zraven pa igram igrice na telefonu. Doma na tleh, zraven imam telefon in si dopisujem s prijateljicami. Zjutraj, preden se začne pouk, prepisem od sošolca. Za računalnikom s pomočjo Facebooka, kjer ti sošolec lahko sporoči rešitve.

Koliko časa porabiš za domače naloge? 15 do 20 minut, pol ure ... Če se mi ne da, eno uro. Dve uri, ker zraven gledam telenovele. Pet minut, nato sledi polurni odmor, spet pet minut in enourni odmor.

Se ti zdi količina domačih nalog primerna? Ne zdi se mi primerna, ker jih je tečno delati, saj mi jemljejo čas za računalnik. Ne zdi se mi primerna, saj bi lahko namesto tega, da pisal domače naloge, počel kaj drugega – gledal bi televizijo.

Pri katerem predmetu najraje rešuješ domačo nalogo? Pri slovenščini, ker je najlažje in naloga ni veliko. Pri športu, kjer jih sploh ni. Pri angleščini, ker je v redu in mi gre dobro. Pri slovenščini, ker jo imamo enkrat na mesec. Pri glasbi, ker je skoraj nikoli nimamo.

Si že kdaj prepisal domačo nalogo? Anketiranih je bilo 16 učencev, od tega 3 učenci nikoli v življenju še niso prepisali domače naloge. To pomeni, da je 81,25 % učencev že prepisalo domačo nalogo. Od 16 učencev sta dva priznala, da nalogo večkrat prepiseta od sošolcev, kot pa da jo naredita doma.

Kaj je bila najtežja domača naloga do sedaj? Pri matematiki en račun, ki ga nisem in nisem znala izračunati. Pri angleščini, ker ne razumem angleščine, potem pa moram narediti predstavitev. Pri slovenščini, ko smo morali pisati domače branje. Pri naravoslovju, ko smo morali v zamrznjeni travi najti rožo. Najtežja naloga je, da se spraviš k pisanju domače naloge.

Ali učitelji preverijo domačo nalogo? Nekateri. Učitelji morajo pregledati domačo nalogo, ker nalogo preverjamo pol ure in nato nam ostane le še 15 minut za snov. Fajn je, če učitelji pregledajo nalogo, ker če česa ne razumeš, lahko vprašaš.

Ali ti kdo pomaga pri opravljanju domače naloge in kdo ti pri tem pomaga? Ati mi pomaga, jaz rečem, da ne znam, pa mi kar sam reši vse račune. Najprej se moraš jokati, da ti starši rečejo, da ti bodo pomagali, potem pa ti povedo vse rešitve, na koncu rečeš le: »Hvala, adijo.«

Kakšne domače naloge si želiš? Smešne in čim lažje. Naloge, ki bi jih lahko reševal na tabličnem računalniku. Učitelji bi nam za domačo nalogo lahko rekli, da moramo gledati določen film na televiziji, najbolje okrog pol desetih zvečer. Fajn bi bilo, če bi za nalogo bilo, da napraviš določen 'level' pri igrici, v šoli bi pa nato skupaj utrjevali znanje.

JAZ – JAZ?

*Kako naj bom – jaz – jaz?
Kako naj izvem, kaj bi sploh rada?
Vsi skačejo v MOJ čas!
Zato, ker sem še »mlada« ...*

*Pol dneva sem v šoli!
Potem naj se še učim!
In noč je »za počitek«;
KDAJ naj sploh ŽIVIM?!*

*MUDI SE MI ODRASTI!
Trenirati »KAJ ŽELETI«!
Moram se spoznati,
izgubljati,
USPETI!*

Barbara Gregorič Gorenc

NIČ VEČ JAZ

*Kako naj vem, da nisem več Jaz?
Ne spomnim se več, kaj sem
ŽELELA.*

*Nehali ste prihajati v
moj ZLATI ČAS.*

*Kako naj bom stara?
Cel dan sem v službi!
Doma me čaka greda
grenke solate.*

*Noč je za misli, ki še
HREPENIJO ...*

V neskončnost HITIM!

*Pritiskam na zavore.
Še vedno ŽELIM ...
Izgubljam ta ČAS.*

Smeh za UMRET(I)!

Irena Kosanič

Odgovor na pesem Barbare Gregorič Gorenc

JAZ - JAZ?

Kje naj začnem? Mogoče pri tem, kako super in fajn se imamo v šoli ali kako težko bo zapustiti našo šolo? Glede tega, kako super se imamo v šoli, naj povem, da je res. Veliko se naučimo in pri tem tudi zabavamo. Žal pa bomo jeseni že vsak na drugi šoli. Skupaj smo bili že devet let in nekateri še tri leta več v vrtcu. Škoda, da se vse tako na hitro konča. Konec bo z valetom in s tem, ko bomo dobili spričevala. Že mogoče, da se bomo nekateri še družili, vendar bo to najbrž samo za kratek čas, potem pa bo moral vsak po svojih opravkih. Upam, da mi bo pred zaključkom uspelo urediti še nekaj stvari.

Težko bo zapustiti šolo in učitelje, ki učijo na njej. Nekateri so mi zelo prirasli k srcu. Učitelje že na splošno zelo spoštujem, zdi se mi, da je lepo, da svoje znanje želijo deliti z drugimi. Lepo se mi zdi tudi, da me nekateri učitelji že obravnavajo kot odraslo osebo, ki zna poskrbeti zase in prevzeti določene odgovornosti.

Prijatelji se mi zdijo zelo pomembni, zato jih ne jemljem za samoumevne, upam, da to vidijo in vedo. Včasih je težko najti ljudi, ki so ti podobni in ki si jim podoben ti. Prijatelja ja potrebno spoštovati, njega in njegove ideje, zamisli ... Nekateri ljudje jemljejo druge okoli sebe za samoumevne, potem pa se čudijo, če se v stiski nimajo na koga obrniti. Moji prijatelji, kolikor lahko jaz rečem, me spoštujejo.

Družina se mi zdi v življenju ena izmed najpomembnejših stvari, ki jih človek potrebuje. Oče in mati sta zame kot nekakšna junaka. Res je, da imata dolgočasne službe in ne zaslužita bogastva, vendar se za voljo nas marsičemu odpove. Moja vzgoja je bila blizu tistemu, čemu bi rekli popolna vzgoja. Imam oba starša, ki se imata rada in imata rada tudi sestro, brata in mene. Upam, da jima bom kdaj lahko vrnila vsaj nekaj tistega, kar sta storila zame.

Kako naj bom jaz – jaz? To se vse pogosteje sprašujem. Najbrž je pesem Barbare Gregorič Gorenc najbliže tistemu, kar bi lahko rekla jaz. Včasih se sprašujem, kako naj se najdem. Možnosti je veliko, a časa je premalo. Tako kot je Barbara napisala v drugi kitici, pol dneva sem v šoli, pridem domov in se učim ter delam nalogo, potem pa je že večer in moram iti spat. Glede na retorično vprašanje v drugi kitici, pa naj odgovorim: »Ne vem!« Kdaj naj sploh živimo? Konec bo osnovne šole in začela se bo srednja šola, to pomeni, da bo časa še najmanj.

Edino kar o svoji bližnji prihodnosti vem, da bom šla na Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo Maribor. Po tem pa bom videla, kam naprej. Upam, da se bom na šoli našla in se dobro vključila. Po končani srednji šoli je mogoče, da bom delala še eno leto za splošno maturo.

Glede na to, da je v naši državi recesija, se bomo morali mladi še enkrat bolj potruditi, da bomo dobili službo. Najbrž se bomo morali dobesedno stepsti in »zravsati« za odprto delavno mesto. Na žalost vse šole in službe gledajo, kakšne ocene si imel v srednji in osnovni šoli. Naj nekaj povem: »Ocene niso vse! Niso naše dejansko znanje, ki smo si ga pridobili z leti.«

Po mojem mnenju družba mladim ni bog ve kaj naklonjena. V politiki podaljšujejo delavne dobe, namesto da bi jih skrajšali in službe dali mladim. Ni čudno, da je tako visoka brezposelnost. Mladi dobijo službe, plačajo davke, denarja je dovolj za vse, vključno za pokojnine in voila! Denarja je dovolj in država je iz krize. Mislim, je res tako težko? Najbrž res ali pa se tisti, ki vodijo državo, ne zavedajo možnosti, ki jo imajo, tako rekoč, pred nosom.

Kaj si želim v življenju? Najbrž tisto, kar si želijo vsi. Ljubečo družino, osebo, s katero bi bila srečna in uspeha, ki bi si ga prislužila sama. Upam, da me bo moja družina podpirala ne glede na to, za kaj se bom odločila v življenju (seveda mora biti pametna in ne topoglava odločitev). Želim si, da bom v šoli uspešna, bom dobila službo, si ustvarila družino in živela srečno. Najbrž brez zapletov v življenju ne bo

šlo, ampak upam, da pred težavami in težkimi preizkušnjami ne bom klonila. Upam, da bom uspešna tako kot moji starši (to je mišljeno v vseh pogledih, v karieri in družini).

V življenju bi se počutila uspešno, če bi si zastavila neki cilj in prišla do njega. Za uresničitev zadanega cilja bo najbrž potrebno tudi trdo delo, vendar mislim, da bom na koncu le prišla do zadanega cilja, pa tudi, če se bom do njega priplazila.

Na koncu je še veliko takih stvari, ki bi jih lahko še napisala. Za razliko od Barbare Gregorič Gorenc si ne želim hitro odrasti, saj uživam v svojem otroštvu, vendar bi se rada našla. Rada bi vedela, kaj si želim v svojem življenju početi. Vem samo, da bi rada pomagala ljudem, ki pomoč potrebujejo. Trenutno je to cilj, ki ga želim uresničiti v bližnji prihodnosti, mogoče ne tako bližnji, vendar to je ena od stvari, ki si jih želim. Upam, da bom v življenju uspešna, držite pesti!

Tajda Mislovič, 9. a

POT V NEZNANO

Risala je Manja Potočnik, 8. a.

32

